

der vilde have straffet mig for Overtrædelse af Loven, fordi jeg førte den Stytteforening, jeg har den Ære at staa i Spidsen for, gennem Ælsens Bys Gader. Nu ville de Herrer udstemme denne Paragraf om denne særegne Bestemmelse, og det skal ikke undre mig, om det lykkes, at staa en eller anden tjenstivrig Politimester skulde finde paa at krænte den Frihed, som det har været Lovgivningsmagtens Mening — hvad Højesteret nu to Gange har stadfæstet — at hde disse Foreninger til Fædrelandets Forsvar. Derfor vil jeg anmode ærede Medlemmer om at stemme mod dette Ændringsforslag til en ny Affattelse af § 6, ligesom jeg i øvrigt i Henhold til de Betragtninger, der derom ere gjorte gældende af det ærede Medlem fra Maribo Amts 5te Valgkreds, agter at stemme mod samtlige de af de ærede tre Medlemmer stillede Ændringsforslag; ligeledes stemmer jeg imod de Forslag, som det ærede Medlem fra Vangeland med saa stor Betsalenhed gentagne Gange har gjort sig til Talsmand for, fordi den Bestyttelse, der derved skulde heds, er ingenting, aldeles ingenting. Der staaer kun, at Arbejdsgiveren ikke kan kræve Arbejde, men ingenting om, at Arbejderne ikke frivillig maa paatage sig Arbejde paa Hviledagen, og det skulde være mærkeligt, dersom man ikke ved denne Affattelse paa mangfoldige Maader og paa mangfoldige Steder kunde omgaa denne Bestemmelse, saa at det vilde vise sig, naar den blev udført i Praksis, at den ærede Rigsdagsmand slet ikke havde opnaaet, hvad han tilfjotede. Det forekommer mig, at Lovforslaget, saaledes som det her foreligger fra første Behandling, er et Fremstridt fra det bestaaende, og jeg agter derfor at stemme for Lovforslaget og vil fraraade at stemme for de Ændringsforslag, der ere stillede fra forskjellige Sider, og som sikkert kun have til Hensigt at være en lille Giftpille, som skulde dræbe dette Forslag. De Herrer's Optraeden giver mig nogen Berettigelse til at tro, at det har været deres Hensigt, og jeg kan ikke andet end ogsaa af den Grund fraraade disse Ændringsforslag.

H. J. Larsen: Jeg skal ikke følge det ærede Medlem fra Vangeland ind paa Spørgsmaal om Frihavn og Lotterier og den Slags Ting. Jeg skal heller ikke dvæle

ved hans gentagne Paastand om, at det Forslag, vi her behandle, er med i en hemmelig Traktat. Efter at denne Paastand har fundet sin klare og tydelige Karakteristikk, tror jeg, at jeg kan lade det bero derved. Man behøver angaaende denne Sag ikke at søge efter hemmelige Klausuler i nogen Traktat. Naar Forholdet er det, at efter at Sagen i Fjor var Genstand for mange Overvejelser baade i dette og det andet Ting, og det havde vist sig, hvorledes Stillingen var imellem Partierne, det nu i Aar lykkes at opnaa en Overenskomst mellem alle Partier i Landstinget, Højre og Venstre, og jeg kan sige Socialdemokratiet med, da Loven tilfjotst blev enstemmig vedtagen, saa kan man ikke længere være i Tvivl om, hvorledes Udfigterne ere for at gennemføre en Lov af denne Bestaaenhed. Jeg finder derfor, som før nævnt, ikke god Mening i at bringe dette Resultat til at strande af Hensyn til noget, der siger sig at ville stærke om Valgdagens Frihed, men ikke gør det. Et æret Medlem talte i denne Sal i Gaar, tror jeg det var, om det gode danske Brøvl. Jeg tror, at man passende kunde anvende denne Betegnelse paa et Forslag som det foreliggende, naar det giver sig ud for at ville værne om Valgdagens Frihed, men det er jo ganske vist karakteristikk nok at staa at se, hvad de Herrer forstaa ved at værne om Valgdagens Frihed. Der er ikke en eneste Arbejdsgiver i Danmark, som, naar han er til Sinds at øve Pres paa sine Arbejdere angaaende deres Afstemning, vil være affsaaeren fra at gøre dette ved det foreliggende Forslag. Derimod kan maaste mangen en mindre dreven Arbejdsgiver ifalde Straf og komme til at betale en ret betydelig Bøde, hvis han ikke huster sig om paa Valgdagen, men siger til en eller anden Husmand eller Røgter: gør det og det, og han da bliver meldt til Politiet af en tjenstivrig Ungiver. Hvis han derimod iagttaget en Smule Forsigtighed og siger: vil du gøre det eller det, kan der intet gøres ham. Og ikke nok med, at man foreslaar en saadan Bestemmelse under Waaderaaelse af at ville værne om Valgdagens Frihed, men man gør det endog saaledes, at man ikke tager ringeste Hensyn til, om Stemmeretten er udøvet eller ikke, om den vedkommende har stemt eller ikke. Man siger: paa de Dage, da der finder Valg Sted, maa der ikke kræves Arbejde,